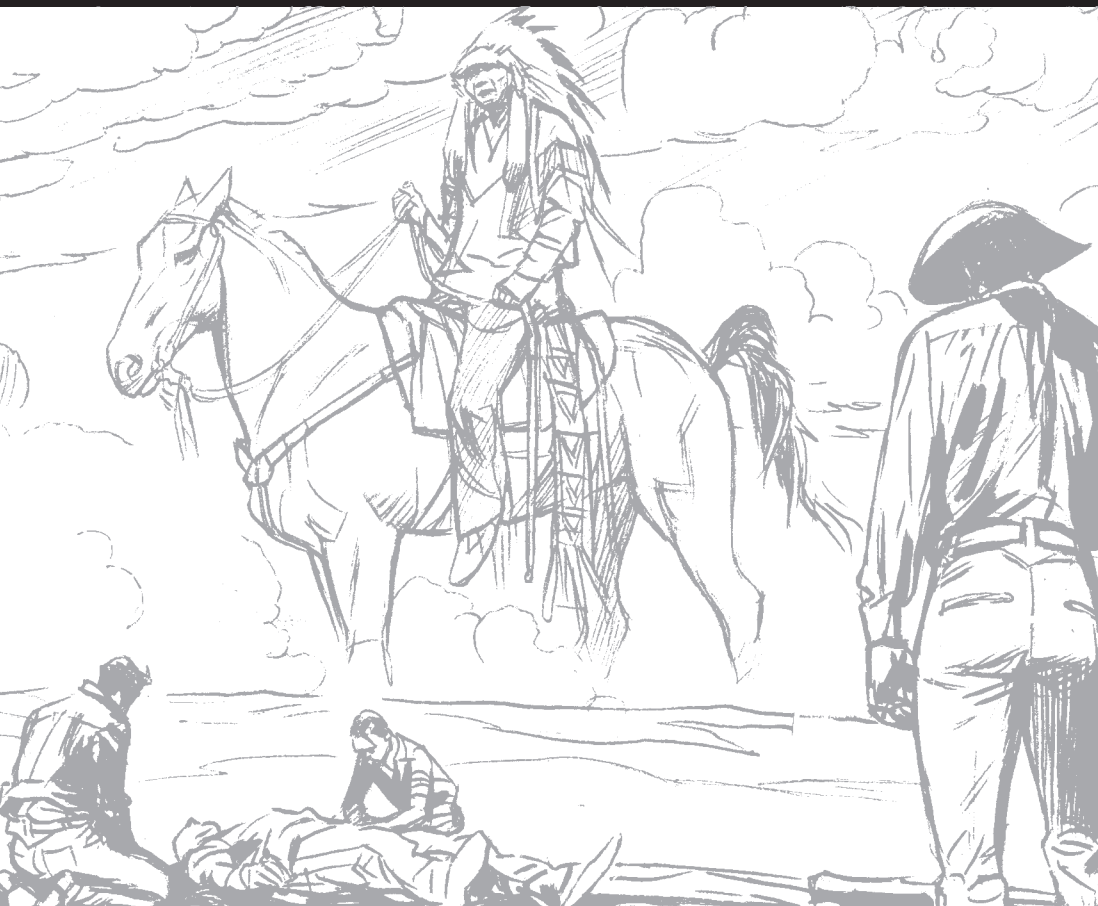


Jedno doba, jedna

PRIČA



TEKST I CRTEŽ:
Karlo Ambrozini

VUČJE SRCE



pripovedač

DANMARIJA KONTR

Zaista nema mnogo toga što se može reći o Karlu Ambroziniju... ili ima čak i previše! Neko ko je uspeo da ostavi trag na legendarnim stripovima kao što su *Ken Parker*, *Dilan Dog*, pa čak i *Teks*, ko je osmislio i sproveo u delo dva „svoja“ serijala u okviru *Bonelija - Napoleon* i *Jan Diks* - svakako nije čovek kojeg treba posebno predstavljati. Ovde ga srećemo po drugi put (kao što se verovatno sećate), nakon četvrtog broja - *Još jedna cigareta* - nacrtanog po scenariju Paskvalea Rujua, još jednog veterana kojeg se nadamo da ćemo kad-tad ponovo sresti. Dakle, predstavljanje svakako nije nužno, ali uvod jeste.

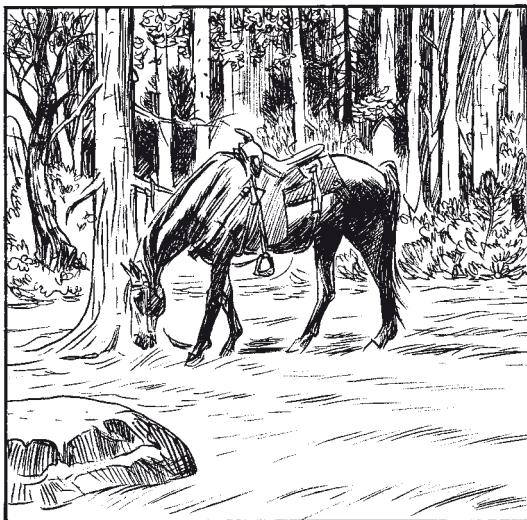
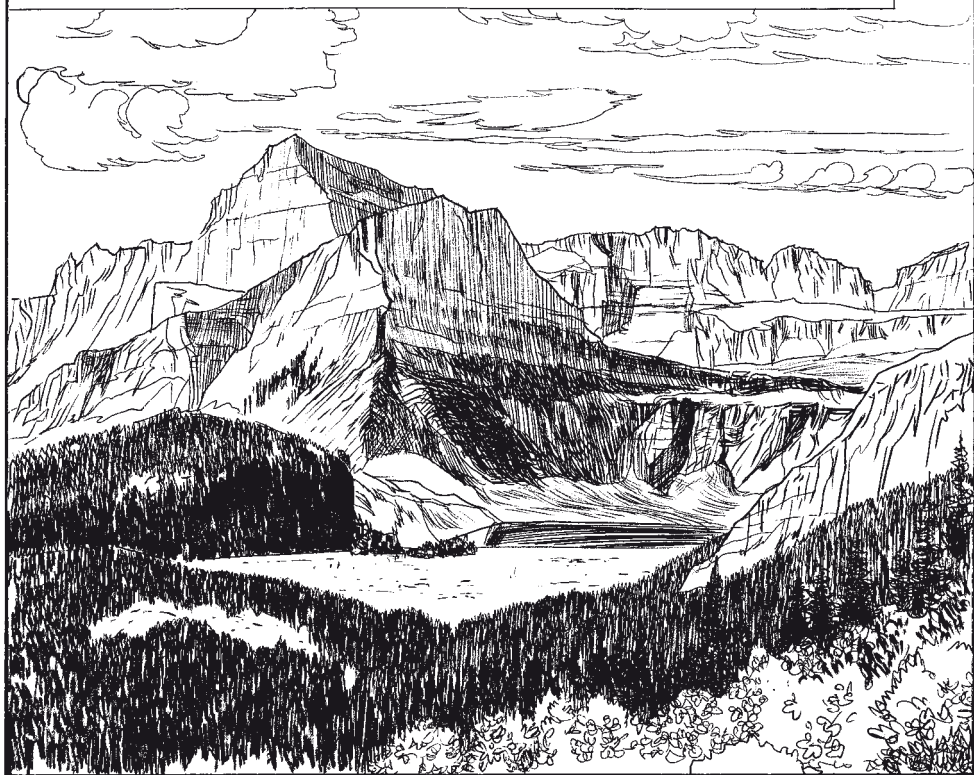
Ambrozini je autor koji retko šta prepušta slučaju; čitati ga znači pratiti puteve njegove lične „poetike“ (Da li je ova reč suviše krupna? Procenite sami.): prikaz koji uklapa ritmove i instrumente avanturističke „narodne“ naracije s ne tako direktnom polaznom tačkom koja navodi na razmišljanje, koja može da se slegne u sećanju. Da se razumemo, pozadina njegovih ideja nije nikad inertna, nije scenografija slučajno „ubačena“. Ta činjenica je u slučaju *Vučjeg srca* još istinitija, jer je ta pozadina obojena nijansama jedne kompleksne i bolne stvarnosti, a to je problem starosedelaca - uporno i neprijatno pitanje pravde koje „preživljavanje“ Indijanaca stalno postavlja društvu Sjedinjenih Američkih Država.

Pajn Ridž, jedan od najpoznatijih i najvećih rezervata, nevidljivi je „protagonista“ ovog krimi-zapleta u kojem se iza fasade bezazlenog gradilišta kriju sumnjivi interesi kriminalaca. Ta tema je često prisutna i u

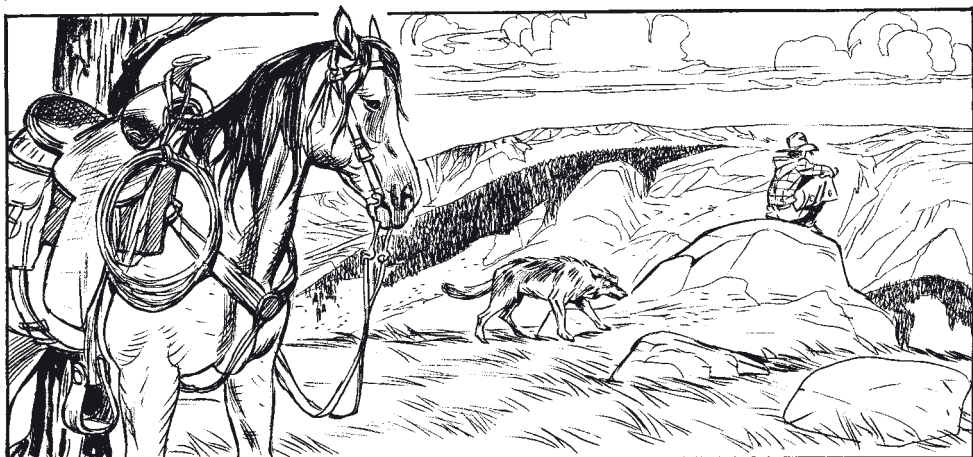
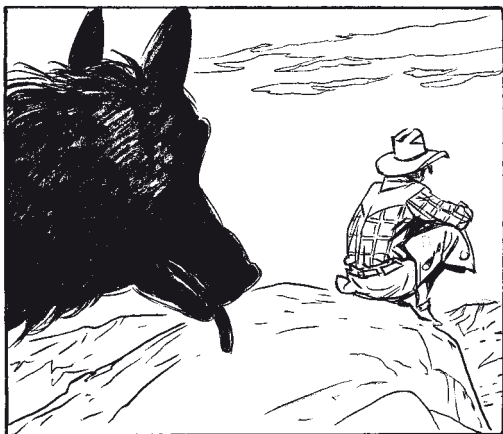
crnim hronikama drugih država... No, kao što rekosmo - Pajn Ridž. Smešten na jugozapadu Južne Dakote, na granici s Nebraskom, zvanično je osnovan 1889. godine, samo godinu dana pre nego što je čuveni masakr kod Vundid Nija postao poslovna spomen-ploča nad indijanskim ratovima.

Od tada je život rezervata u izvesnom smislu obeležen posledicama tog tragičnog „odlučujućeg trenutka“. Stanovništvo Ogla Sijuksa koje živi na toj zemlji nalazi se u dramatičnoj socioekonomskoj situaciji, obeleženoj marginalizacijom, hroničnom nezaposlenošću, alkoholizmom, porodičnim nasiljem i drugim vrstama nasilja. Takve prilike ostavljaju malo prostora za nadu mladim generacijama, koje vide budućnost jedino u prinudnim migracijama ili loše plaćenim poslovima. Uostalom, budućnost je ono što starosedeci u svetu pop kulture po svojoj prilici više nemaju. Prikazani u vestern filmovima kao „crveni đavoli“, da bi potom bili „rehabilitovani“ u takozvanom poznom vesternu iz sedamdesetih i osamdesetih godina, danas su izgleda nestali: zapostavljeni u svetu šou-biznisa, kome oni jednostavno više nisu potrebni i koji ne želi da ispriča (ne tako „spektakularnu“) priču o današnjoj stvarnosti.

Pored ove teme, koja naizgled oslikava melanholičan „moderan završetak“ Bonelijeve tradicije Divljeg zapada iz *Teksa Vilera*, u ovoj Ambrozinijevoj priči ima i drugih sastojaka, koje nećemo otkriti da bismo zagolicali vašu maštu, ali koji će, nadamo se, biti podjednako zanimljivi i vredni pažnje. Zbog nedostatka prostora, na brzinu se opraštamo od vas.





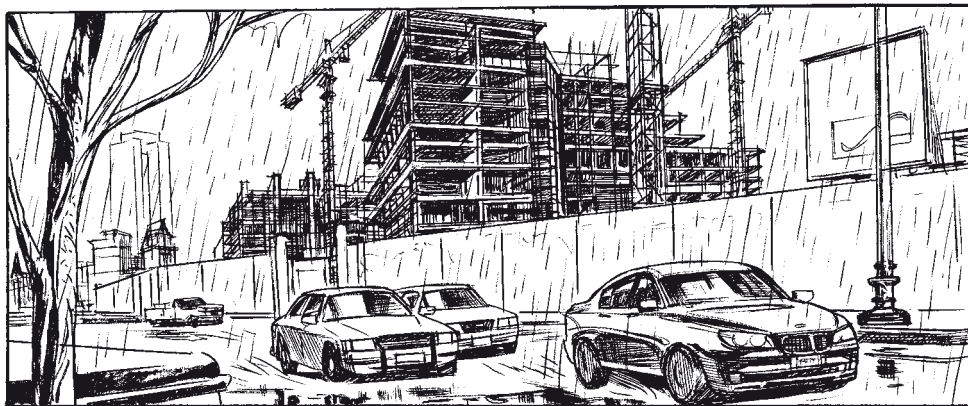
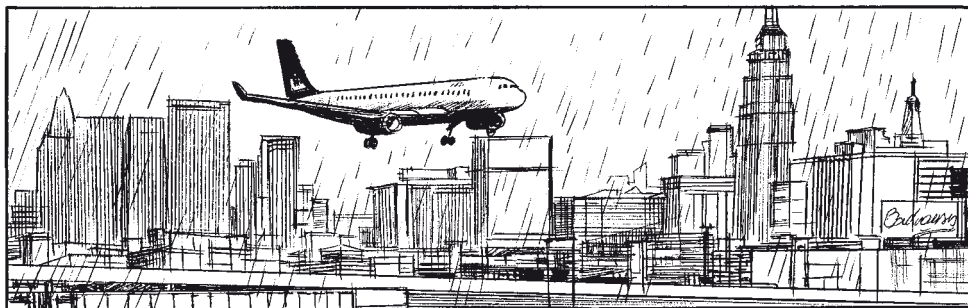
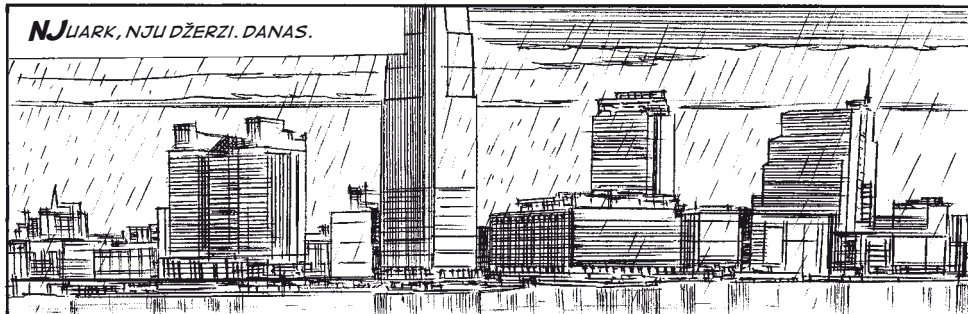


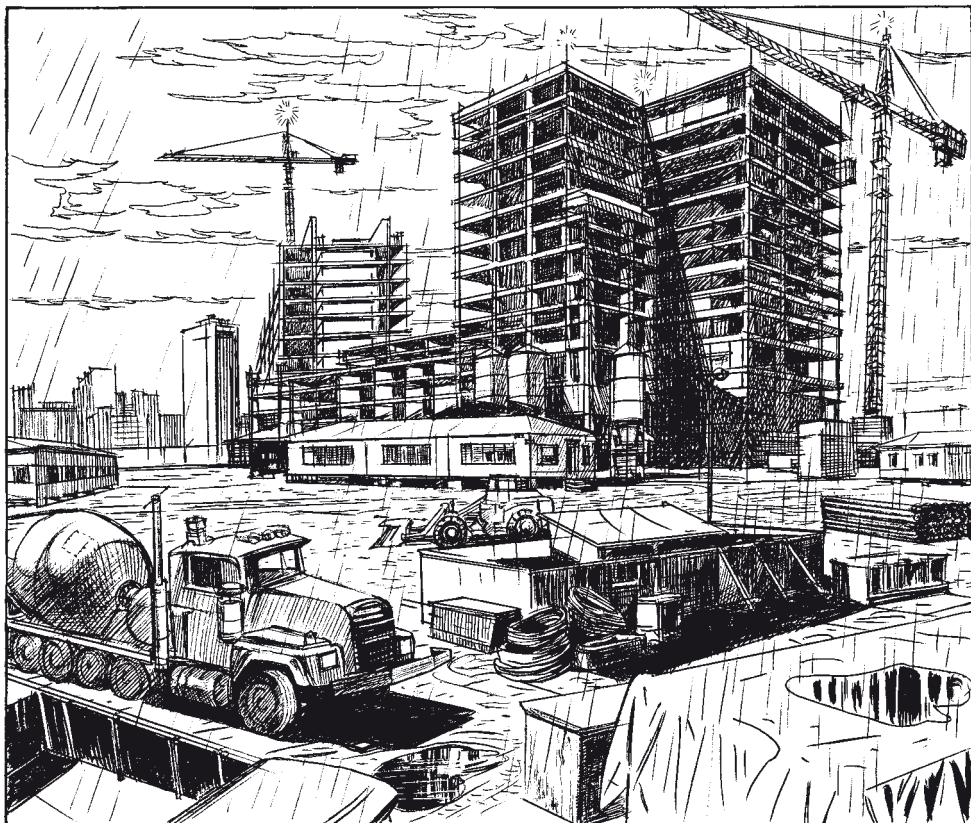


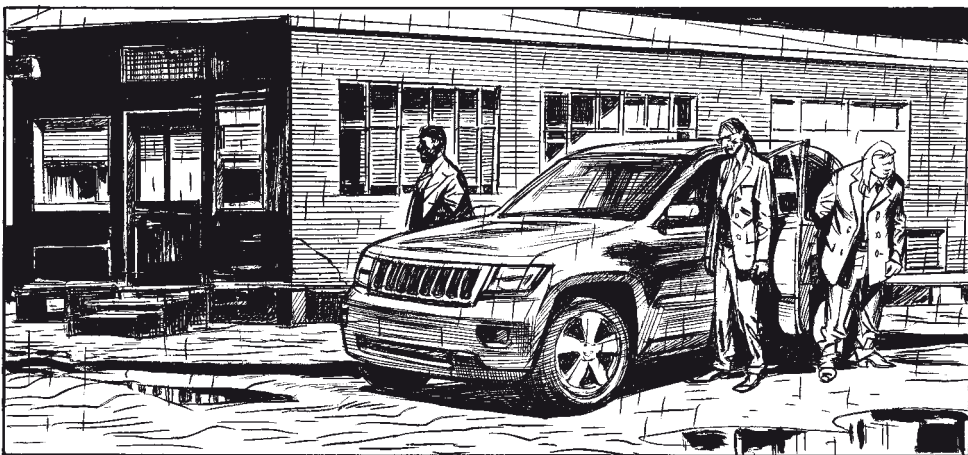
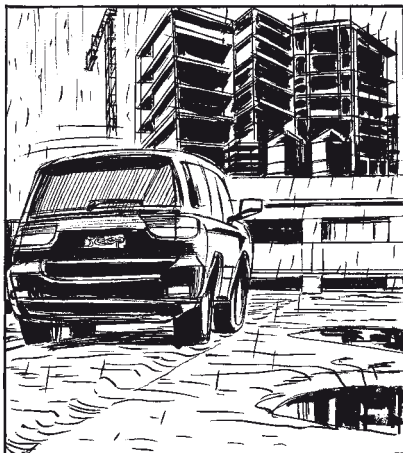
VUČJE SRCE

TEKST I CRTEŽ: AMBROZINI

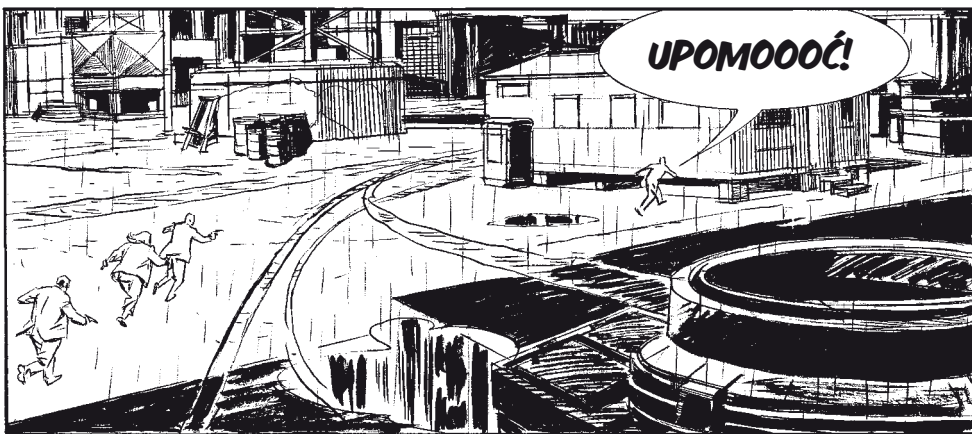
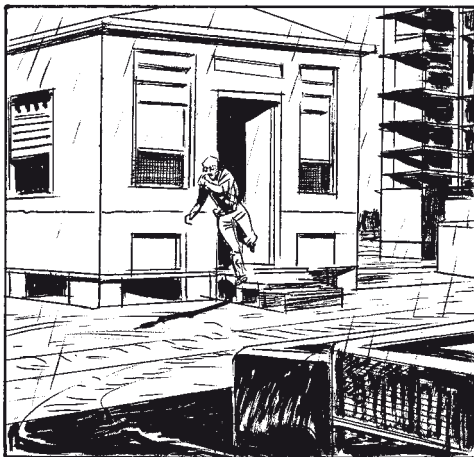
NJUARK, NJU DŽERZI. DANAS.







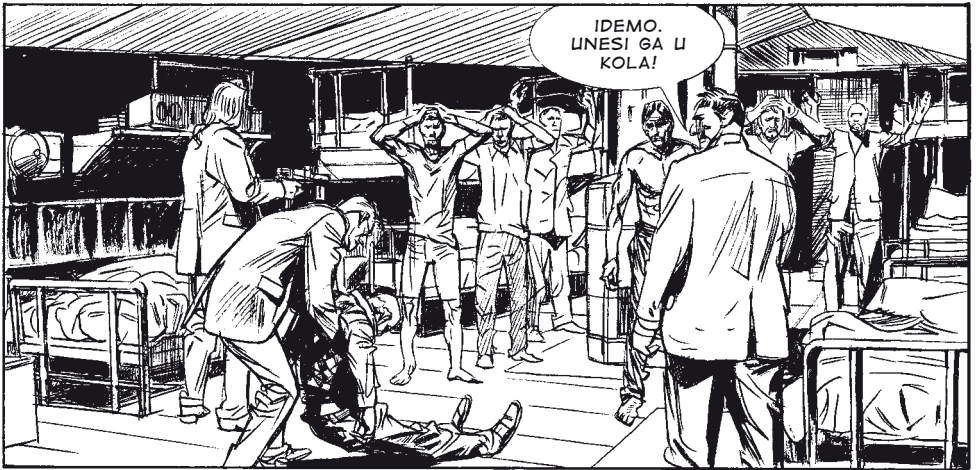
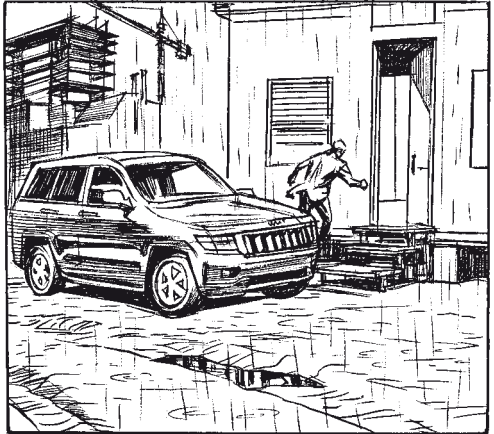
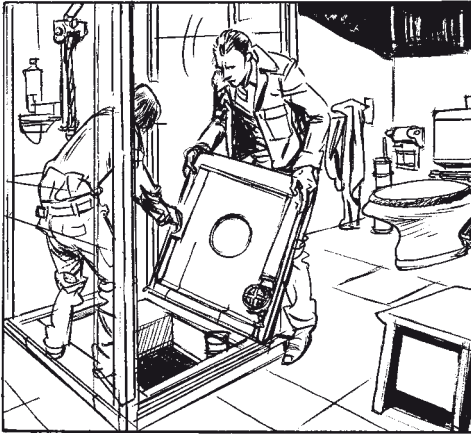




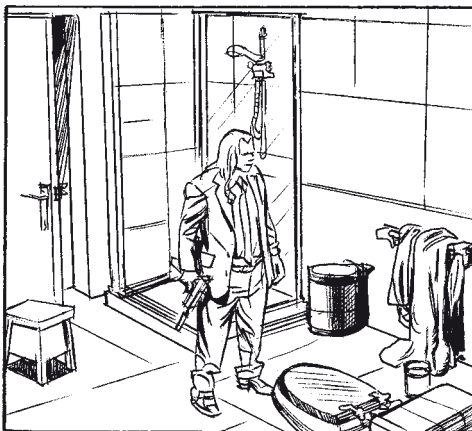
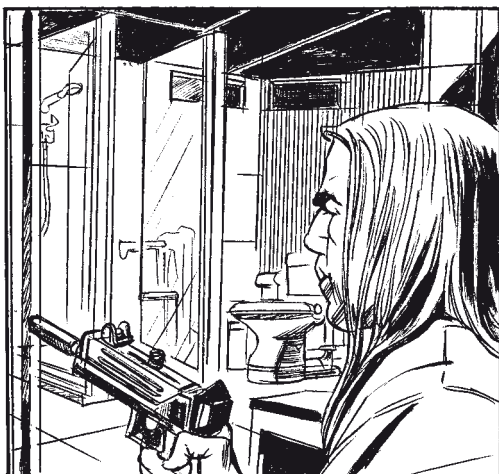
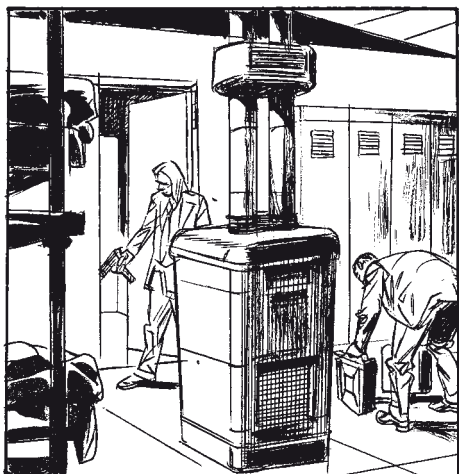




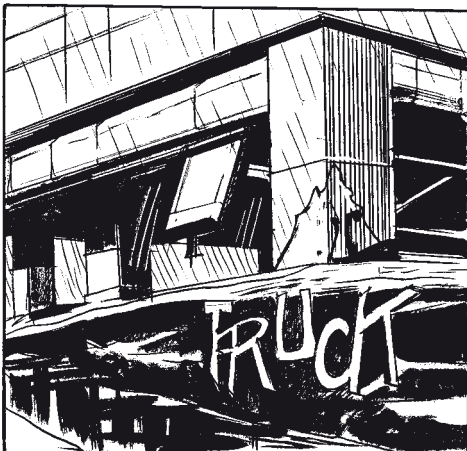
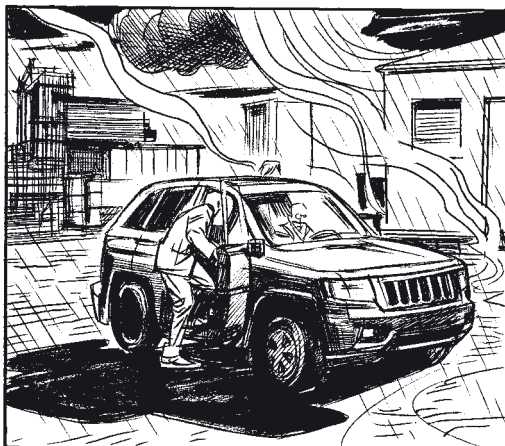
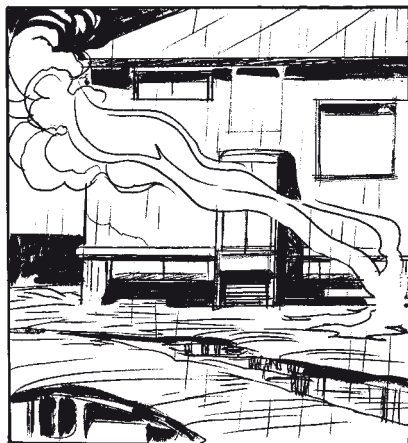


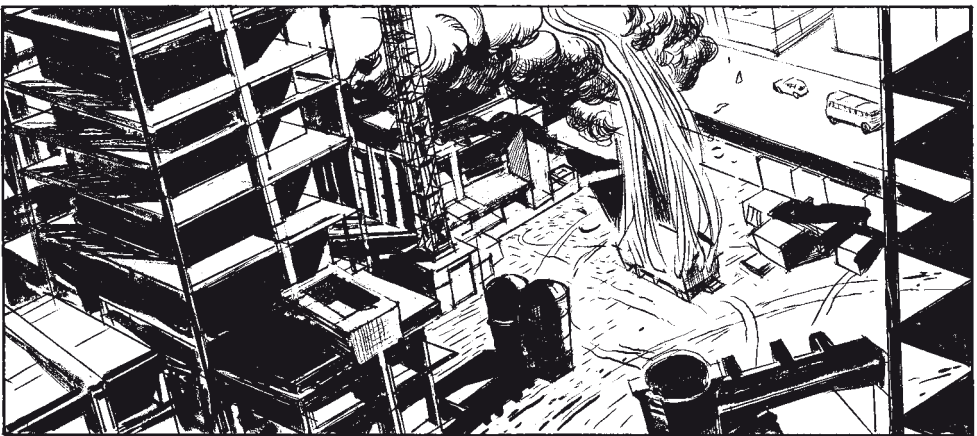
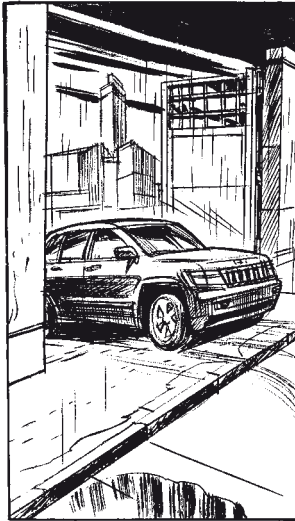


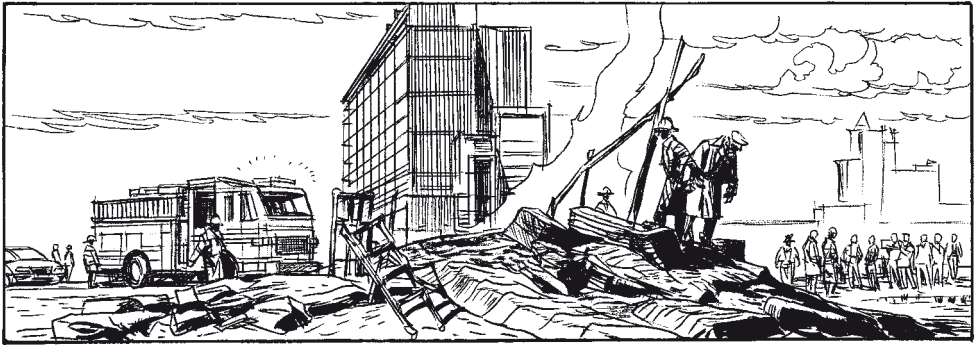












SAZNALI SMO IZ EVIDENCIJE GRADILIŠTA KO JE TU BORAVIO... BILO JE ŠEST RADNIKA, DOSTAVIĆEMO VAM PODATKE O NJIMA.

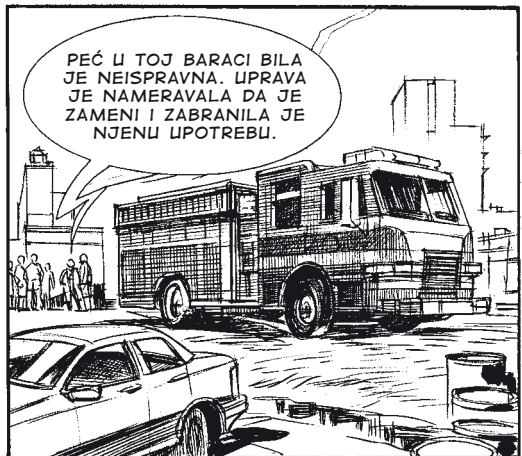


ALI OD TELA JE OSTALO MALO I SAMO ĆEMO NA OSNOVU DNK ANALIZE MOĆI DA UTVRDI MO IDENTITET NASTRADALIH.

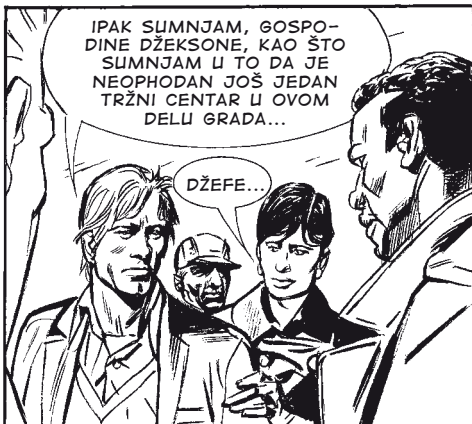


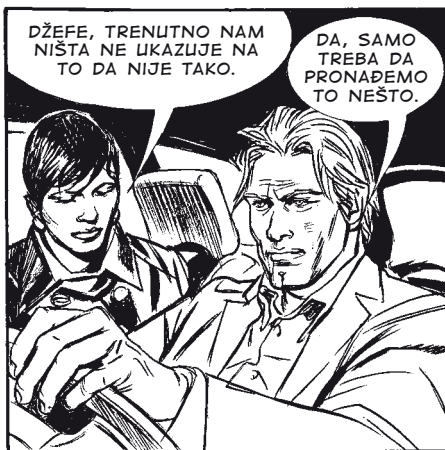
ZASAD ZNAMO DA SU DVOJICA POREKLOM KROU INDIJANCI, A PREOSTALA ČETVORICA MEKSIČKI DRŽAVLJANI SA UREDNOM DOZVOLOM BORAVKA.

















DAKLE?



OČEKIVAO SAM TE U REDAKCIJI... DA LI JE DAJANA S TOBOM?

DA, IZVINI, OTEO SAM JE. SELI SMO DA NEŠTO POJEDEMO. OD ŠEST UJUTRU SMO NA NOGA MA, A POPILI SMO SAMO KAFLI.



UGLAVNOM, NEMAMO NIŠTA NOVO U ODNOSU NA AGENCIJSKE VESTI. POLICIJA KAŽE DA JE U PITANJU NEMAR RADNIKA.



ALI PRIČA, KAO I OBIČNO, NE PIJE VODU... TI LJUDI NISU NA STRADALI NESREĆNIM SLUČAJEM.

OLIVER DE
DIRECTOR



ČLANAK ZA CRNU HRONIKU MOŽEŠ DA DAŠ NEKOME OD MOJAKA DA NAPIŠE, A TI TREBA DA OBJAVIŠ MOJU ISTRAŽU O TOM GRADILIŠTU KOJU DRŽIŠ U FIOCI.



IMAŠ LI NEŠTO NOVO?

NEMAM, BESTRAGA, ALI JASNO JE DA JE U PITANJU ČISTA ŠPEKULACIJA S NEKRETNINAMA. OTKAD SAM ČUO ZA POŽAR, JOŠ SAM UBEĐENIJI DA JE MEDS U DOGOVORU S FINANSIJERIMA.

DŽEFE, NE MOŽEMO DA OPTUŽIMO ŠEFA POLICIJE I VLAST SA INFORMACIJAMA KOJE IMAMO. MORAS DA MI DAŠ DOKAZE, PROVERENE PODATKE.



OLIVERE, NEKADA TI JE BIL DOVOLJNO ONO ŠTO SADA IMAŠ... IZGUBIO SI BORBENI DUH. IZVINI, ALI JAJA ĆE SE OHLADITI... VIDIMO SE PO PODNE.



SPREMNO JE. SEDI ZA STO.

DA, NARAVNO, DOKTORE. ODMAH ĆU VAM GA DATI.

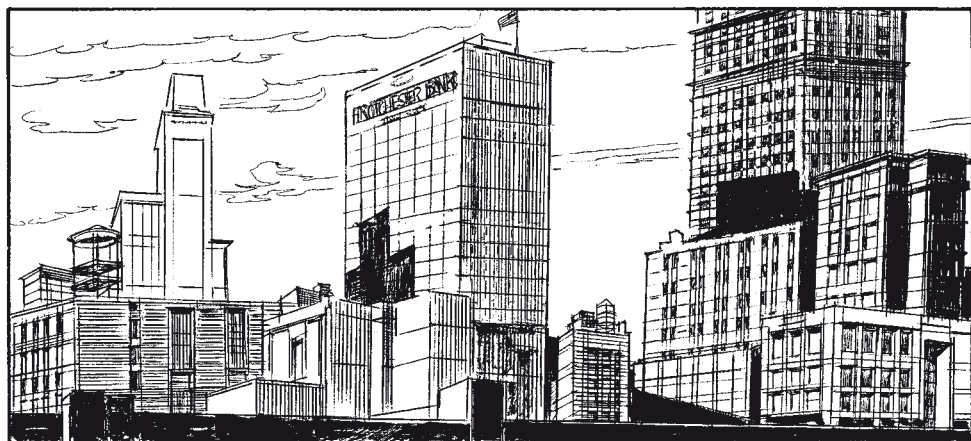


KO JE?

BOLNICA.







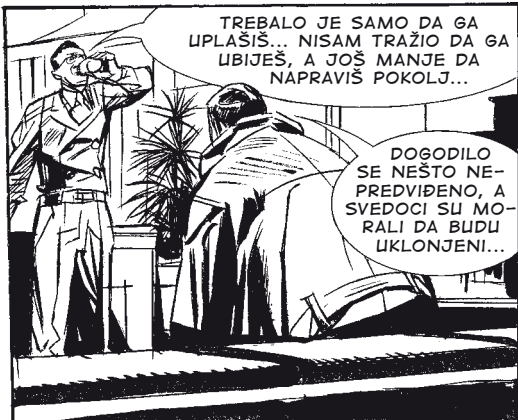


ŽIVOTINJE...
VI STE ČOPOR
ZVERI!

HOMBRE, SMIRI
SE. NEMOJ DA
PROSIPAŠ DO-
BAR VISKI.



ONAJ TVOJ
REVNSNI
RAČUNOVDA
JE PRETE-
RAO...



TREBALO JE SAMO DA GA
UPLAŠIŠ... NISAM TRAZIO DA GA
LUBIJEŠ, A JOŠ MANJE DA
NAPRAVIŠ POKOLJ...

DOGODILO
SE NEŠTO NE-
PREDVIĐENO, A
SVEDOCI SU MO-
RALI DA BUDU
UKLONJENI...



MI U KARAKASU KAŽEMO
DA NEMA KAJGANE BEZ
RABIZIENIH JAJA.



ONAJ LIK JE
OTKRIO DA IZA FI-
NANSIJSKOG DRU-
ŠTVA STOJI SAMO
PRAZAN PAPIR... E
PA, SADA ĆE TO
MOĆI DA ISPRIČA
RIBAMA.



HAJDE, SVE ĆE BITI U REDU...
OPUSTI SE. MOŽDA BI LUBUDU-
ĆE TREBALO PAŽLJIVIJE DA
BIRAŠ SARADNIKE.





ŠTA? DAJ TELEFON!

J-JA SAM PROVERIO... NIJE BILO NIKOG DRUGOG.



GDE SU TI LJUDI? GOVORI!

NADZORNIK KAŽE DA SU INDIJANCI, ALI IH NEMA U EVIDENCIJI GRADILIŠTA.



RADILI SU DANJU I NISU BILI PRIJAVLJENI. NADZORNIK NE NAMERAVA DA PRIJAVI NESTANAK JER BI SE LIVALIO U NEVOLJU.



MOŽEMO LI DA SE LUZAMO U TOG ČOVEKA?

PREPREDENJAK IM ZAKIDA NA PLATAMA I SVAKAKO NE BI ŽELEO DA SE ZA TO SAZNA... U SVAKOM SLUČAJU, NJIH DVOJICA SU NESTALI.



NE POMERAJ SE ODATLE I NE PREUZIMAJ NIKAKVU INICIJATIVU. SAMO DOBRO OTVORI OČI.



BOŽE MOJ... OVO JE KRAJ!

HEJ, HEJ... POLAKO!



NE PANIČI,
KROUFORDE...
DA REZIMIRAMO:
AKO SU BILI U
BARACI, NISU
MOGLI DA SE
SPASU...



ALI AKO SU IPAK USPELI DA IZBEGNU POŽAR,
KAD-TAD ĆE NEGDE MORATI DA SE POJAVE. AKO
BUDU OTIŠLI U POLICIJU, SAZNAĆEMO
NA VREME.



MEDS JE NA NAŠEM
PLATNOM SPISKU.
NE BRINI, PRONAĆI
ĆEMO IH.

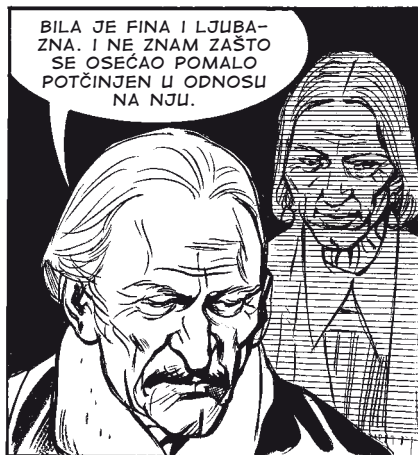


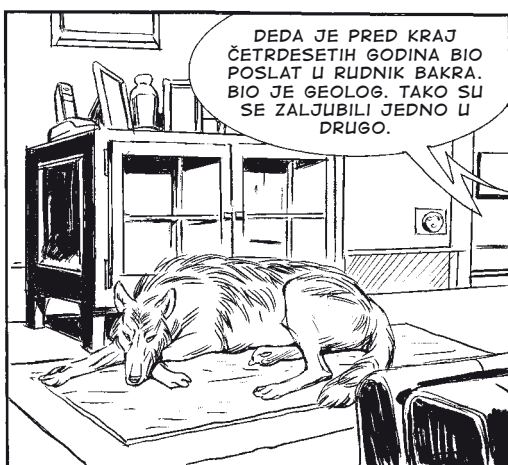
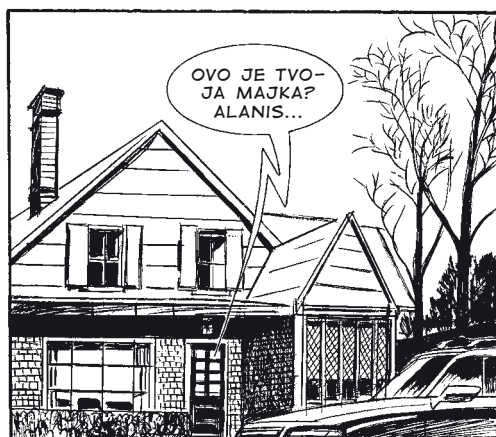
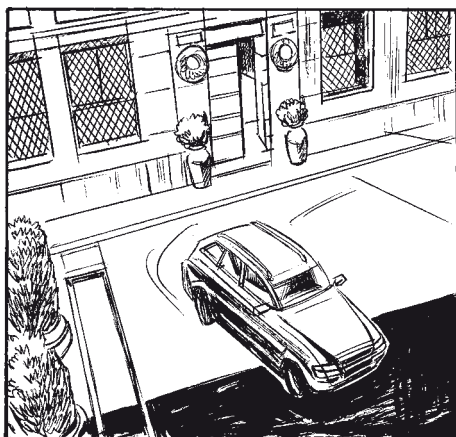
NIJE BILU
NIKOGA, JE LI?
DEBILU!

DVA DANA KASNIJE, GROBLJE U NJUARKU, SEVERNI OKRUG.











ČIM SE POSAO U RUDNIKU ZAVRŠIO, ODVEO JU JE SA SOBOM U NJUARK. VENČALI SU SE I DOBILI DEVOJČICU. KAO ŠTO VIDIŠ, I JA SAM NASLEDIO TAJ IZGLED IAKO MI JE BAKA BILA INDIJANKA.

PRELEPA JE NA OVOJ FOTOGRAFIJI U VENČANICI.



ZVALA SE MESEC KOJI SE SMEJE. BILA JE INDIJANKA MINIKONDŽU, IZ PLEMENA LAKOTA, ALI SU JE KAO DEVOJČICU USVOJILI KOBURNOVI, PORODICA FARMERA, I ONI SU JOJ DALI IME ELIZABET.



BAKA MI JE SPASLA ŽIVOT ILI... BAREM ONO ŠTO JE OSTALO OD MOG MENTALNOG ZDRAVLJA.



SPASLA TI JE ŽIVOT?

DA... KAD SAM IMAO OSAM GODINA, RODITELJI SU MI NASTRADALI U AVIONSKOJ NESREĆI. SVE MI JE IZGLEDALO MRAČNO I ZASTAŠUJUĆE... I BUDUĆI DA NISAM TO MOGAO DA PRIHVAĆAM, POČEO SAM I JA DA UMIREM.



NAKON TOG GUBITKA MESECI SU MI UM PREPLAVLJIVALI HAOTIČNI I NEJASNI GLASOVI.



LOŠE SAM SPAVAO I NOĆI PROVOĐIO U KOŠMARIMA.

VEĆ SMO ŽIVELI U OVOJ KUĆI. NASTAVNICI SU PREDLOŽILI BAKI DA ME ODVEDE U PSIHIJATRIJSKU BOLNICU, ALI JE ONA TO ODBILA I ISPISALA ME IZ ŠKOLE.



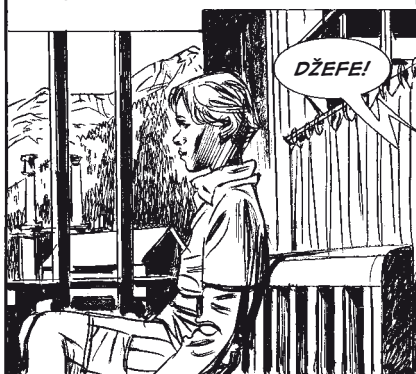
MOJI SU SE BAVILI TRGOVINOM, PRODAVALI SU TEKSTIL. ELIZABET JE PRODALA RADNJU I ODVELA ME U BRIDŽER, U OKRUGU PORTMOND, MALO MESTO NEDALEKO OD RANČA NA KOME JE BAKA ODRASLA POD OKRILJEM PORODICE JE ŠTO JU JE USVOJILA.



„SMESTILI SMO SE KOD JEDNE NJENE STARE PRIJATELJICE KOJA JE DRŽALA PRODAVNICU ROBE ŠIROKE POTROŠNJE. MESTO JE BILO ČAROBNO, OKRUŽENO ŠUMAMA I PAŠNJACIMA, ALI MOJE STANJE SE NIJE POBOLJŠALO. ŠTAVIŠE, POSTAJALO JE SVE GORE.”



„IZ NEPREGLADNE ŠUME NA ČIJIM OBRONCIMA SE LIZDIZALO SELO DOPIRALI SU JOŠ UPORNITIJI I SABLASNJI GLASOVI.”



ZVALA JE BILOVA MAMA... PROSLAVLJAJU ROĐENDAN. ČEKAJU TE.

NE IDE MI SE.









„BAKA JE NA ZEMLJU
SPUSTILA PITLI.“



SADA MORASH
DA SE SNADEŠ
SAM, DŽEFE.



BAKO,
GDE SI?



„NISAM SE USLUĐIVAO DA SE POME-
RIM... NISAM ZNAO KAKO DA PRONA-
DEM PUT NAZAD.“



„NI SAM NE ZNAM
KOLIKO JE VREMENA
PROŠLO DOK MOJE
OČI, TAKO NAVIKNU-
TE NA MRAK, NISU
UGLEDALE NEŠTO.“

